

[Horn.]

vore svenske kolleger, hvis vi kan få dette uvæsen med den billige spiritus på turen over Øresund afskaffet.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Henry Christensen: Må jeg allerførst fremhæve, når vi nu begynder behandlingen af det foreliggende lovforslag, at jeg går ud fra, at vi her i folketinget, landets lovgivende og bevilgende myndighed, kan komme til at behandle forslaget på en sådan måde, at det ikke bare bliver en ren formalitet. Ganske vist har den højtærede minister forhandlet med de tyske myndigheder, men det må være en klar selvfølge, at disse forhandlinger alene har været af en sådan karakter, at folketinget nu nøgternt og roligt kan overveje det fremsatte forslag, tidspunktet for dets gennemførelse og de økonomiske konsekvenser, der er forbundet med kravet om nye trafikale statsinvesteringer til op imod 100 mill. kr. Det er ikke nok, at der er argumenter, som begrunder ønskeligheden af at få gennemført forslaget.

Det er store investeringer, staten tegner sig for i disse år; må jeg blot nævne et par af de større. Vi er i øjeblikket i gang med atomforsøgsstationen, vi er i gang med det omfattende og kostbare lufthavnsbyggeri, og vi kender til andre store planer, der er under opsejling: udbygningen af hele den tekniske uddannelse og undervisning og kravet om de læreanstalter, der nødvendiggøres heraf, er et af de vigtigste behov i øjeblikket, den fortsatte udbygning af vort skolevæsen i det hele taget; fremdeles planen om store investeringer i Vest- og Nordjylland af offentlig art o. s. v., hvortil så kommer de egentlig trafikale investeringer — alt sammen på et tidspunkt, da dansk erhvervsliv samtidig står over for behovet for stærkt forøgede investeringer, hvis produktions- og beskæftigelsesmulighederne skal kunne udnyttes bedst muligt. Og ikke mindst vokser disse problemer på et tidspunkt, da tilslutningen til de europæiske markedsplaner nærmer sig og det uanset, om det bliver den ene eller den anden form for europæisk markeds-

dannelse, der vil blive den foretrukne her i Danmark.

Derfor må det være rimeligt at rejse spørgsmålet om, hvor længe vi forholdsvist ubekymret kan fortsætte med statsinvesteringerne, som vi ofte har gjort det. Må jeg minde det høje ting om, at det jo ikke er så forfærdelig længe siden, vi oplevede en periode, hvori man øgede de offentlige udgifter, uden at der var dækning derfor i de indtægter, der flød til de offentlige kasser. Og hvordan klarede man sig så? Jo, man klarede sig simpelt hen ved at overtrække for hundreder af millioner kroner i nationalbanken, og så kom problemet bagefter: nu var det ikke dækningen af de offentlige udgifter, nu var det spørgsmålet om at sanere landets økonomi, om valutastillingen o. s. v., uagtet det alt sammen flød af, at man bevillingsmæssigt og udgiftsmæssigt havde været letsindigere, end statens økonomi berettigede til i den givne situation. Det ville være helt uforvarsvarligt, om man nu kom i en tilsvarende situation. Derfor vil jeg gerne understrege, at det efter venstres opfattelse ikke kan være tilstrækkelig begrundelse for de enkelte investeringsopgaver, at de i sig selv er nyttige. Det er der i hundredvis af investeringsopgaver ud over landet, også ude i det private erhvervsliv, der er, uden at der er økonomisk mulighed for at imødekomme disse krav.

Vi må derfor nødvendigvis se tingene i en større sammenhæng, og det er bl. a. også baggrunden for det krav, venstre og det konservative folkeparti har stillet i forbindelse med behandlingen i finansudvalget af anlægsudgifter, hvorunder venstre og de konservative jo har forlangt, at man ophørte med den hidtidige praksis: på tillægsbevillingsloven at bevilge anlægsudgifter løbende, og uden at man kunne få en sammenhæng i tingene. Vi forlangte, at man ved at samle statens nye anlægsudgifter én gang om året i forbindelse med finanslovens behandling fik en samlet afvejning af disse ting, således at man kunne sikre det mest nødvendige gennemført først. Navnlig når det gælder de meget store investeringsopgaver — og jeg har nævnt bare enkelte eksempler derpå — mener vi fra venstres side fortsat at måtte